

Socialistische revolutie en vrouwenbevrijding.

www.MinisterieVanPropaganda.org

In 1949, werd het verhaal van een jonge vrouw genaamd "Gold Flower" in de hele wereld bekend als een voorbeeld van de weg naar bevrijding, welke werd ingeslagen door miljoenen Chinese vrouwen.

Er woedde op dat moment een burgeroorlog tussen de communisten en de burgerlijke nationalistische Kuomintang-troepen, geleid door Chiang Kai-Shek. De oorlog verdween na de overwinning van de revolutie van 1 oktober 1949.

Gold Flower's verhaal werd beroemd door journalist Jack Belden in zijn 1949 boek "China schudt de wereld." Belden schreef over een klein dorpje in Noord-China, dat werd hervormd door de Chinese communistische partij en het rode leger nog vóór de overwinning van de revolutie.

Gold Flower is de Engelse vertaling van de naam van de vrouw, Kinhua. Ze werd gedwongen tot een gearrangeerd huwelijk, ondanks haar liefde voor een andere man. Haar echtgenoot en schoonvader misbruikten haar stelselmatig.

In 1945 kwam een vertegenwoordiger van het rode leger naar het dorp en riep de vrouwen op om samen een vrouwenvereniging te vormen. Alhoewel Kinhua angst had om de vergadering bij te wonen, kwam een vriendin uit de pas gevormde vereniging naar haar toe en vroeg naar haar lijden, waarna Kinhua haar verhaal vertelde.

Enkele dagen later, bezochten vier vrouwen uit de vrouwenvereniging haar schoonvader om te praten over zijn behandeling van Kinhua. Wanneer hij tegen hen schreeuwde om weg te gaan, riepen ze nog 15 vrouwen bijeen met stokken en touw. Toen hij weigerde zijn gedrag te veranderen bonden ze hem vast en hielden ze hem gevangen bij de vrouwenvereniging.

Drie dagen later riepen zij een algemene vergadering van vrouwen uit het dorp bijeen om te beslissen over zijn lot. Kinhua getuigde over haar lijden. Terwijl de schoonvader de kracht van de vrouwen, bijeen in de kamer voelde, beloofde hij verandering van zijn gedrag.

Na terugkeer naar het huis van haar echtgenoot, veranderde Kinhua haar gedrag. Ze keerde niet terug naar de oude gewoontes van nederigheid en onderworpenheid. Ze werd verkozen om een groep van tien vrouwen te leiden, die de behandeling van andere vrouwen in het dorp onderzocht.

Toen het nationalistische offensief tegen het rode leger sterker groeide, streed ze met mannen in het dorp die niet wilden dat hun vrouwen in de velden gingen werken. De vrouwen kweekten voedsel om de communistische soldaten te voeden. Zij moedigden hun echtgenoten aan om mee te vechten met het rode leger, hun nieuwe vrijheden te erkennen als een product van de voortdurende revolutie.

Jonge mannen en vrouwen begonnen vrij te huwen. Vrouwen daagden de eeuwenoude tradities en gebruiken uit, met de vrouwenvereniging als ruggensteun tegen de fysieke bedreigingen van hun echtgenoten.

Gold Flower's schoonvader wilde haar nog terug de onderwerping in slaan. Uitdagend sprak Gold Flower haar echtgenoot aan. Toen zijn vader hem steunde, dreigde hij Gold Flower dood te slaan. Ze ging naar de vrouwenvereniging en nam verscheidene vrouwen mee terug naar haar huis.

Haar man gedroeg zich strijdlustig, waarop de vrouwen hem vastbonden en hem naar de vrouwenvereniging brachten. Nog steeds zonder berouw sloegen de vrouwen hem totdat hij verbetering beloofde.

Maar toen hij thuiskwam zei Gold Flower's man dat hij het niet eens was met de nieuwe maatschappijvorm. Hij dreigde om toe te treden tot de nationalistten. Toen hij probeerde Gold Flower te slaan ontweek ze zijn klap en ging naar de vrouwenvereniging.

Nadat ze de voorzitter van de vrouwenvereniging vond schreeuwde ze: "mijn man is helemaal nog niet hervormd." De voorzitter beklom het dak van haar huis en riep door een megafoon. "Vrouwen kameraden! Kom onmiddellijk samen! Er is iets van belang aan de orde!"

Vrouwen kwamen uit bijna elk huis in het dorp. Gehaast bijeengekomen in het gebouw van de vrouwenvereniging hoorden zij de voorzitter verklaren: "Gold Flower's echtgenoot is weer op het verkeerde pad! Neem hem gevangen en boei hem!"

Met Gold Flower (Kinhua) aan de leiding, liepen veertig vrouwen door het dorp. Maar haar man was al gevlucht. De vrouwen achtervolgden hem bijna vijf kilometer, maar hij ontsnapte in de duisternis.

Chinese vrouwen georganiseerd en tot handelen gemachtigd.

Er zijn letterlijk miljoenen verhalen zoals die van de Gold Flower. Zoals de revolutie de positie van grondbezitters en andere kapitalistische klassen omverwierp, waren vrouwen vrij om zich te bevrijden van de eeuwenoude tradities van misbruik door echtgenoten en grondbezitters.

Door heel China vormden vrouwen massavrouwenorganisaties zoals die in Gold Flower's dorp. Ze creëerden een volkstribunaal voor vrouwen. Misbruikende mannen werden geboeid en gedwongen geconfronteerd met grote bijeenkomsten waar vrouwen zouden kunnen getuigen over het misbruik.

De verenigingen garandeerden tevens dat dergelijk misbruik niet werd voortgezet of getolereerd.

Eén van de eerste belangrijke wetten, opgezet door de revolutionaire Chinese regering was de huwelijkswetgeving. Deze wet verbood te betalen voor vrouwen, polygamie, concubinaat en kinderhuwelijk, en verbood inmenging in het hertrouwen van weduwen, en garandeerde het recht op echtscheiding voor beide partijen. Het jaar daarop waren er meer dan 20.000 echtscheidingen, bijna 80 procent daarvan waren geïnitieerd door vrouwen.

De nieuwe regering legde ook speciale nadruk op campagnes om vrouwen te alfabetiseren. In 1950.

Vele steden meldden dat ongeveer 95 procent van de ongeletterde werknemers vrouwen waren, die scholing gingen volgen.

Scholing werd ook georganiseerd in landelijke gebieden. In de provincie Shantung waren er in 1949 bijna 600 scholingsplaatsen voor vrouwen ten behoeve van alfabetisering. In 1950, was het aantal schoolklassen verdrievoudigd, waarbij meer dan 40.000 vrouwen. De vooruitgang voor vrouwen in China heeft haar plek voorgoed bevestigd in de jaren na de revolutie.

Vooruitgang voor vrouwenrechten na de Russische Revolutie.

Hetzelfde werd werkelijkheid na de Russische revolutie van 1917, de eerste revolutie waar de arbeidersklasse succesvol de macht nam, en behield.

In sommige van de eerste juridische wetten van de nieuwe revolutionaire regering kregen vrouwen rechten die zij niet eerder hebben gehad in de kapitalistische wereld, waaronder het

recht om te stemmen, en abortus op verzoek. Beperkingen rond echtscheiding werden teniet gedaan. De Bolsjewieken schaften de oude wetten af die ongelijkheid van de seksen afdwongen. Ze verwierpen ook de anti-homo-wetgeving. De nieuwe wetten waren ontworpen om vrouwen economische, sociale en seksuele rechten te geven.

Ondanks deze ongelooflijke vooruitgang zou het een vergissing zijn te denken dat de socialistische revolutie vrouwen in één nacht bevrijdt. Maar de socialistische samenlevingsorganisatie probeert vrouwen te bevrijden uit de economische slavernij waaraan zij zijn onderworpen in de kapitalistische klassenmaatschappij. Op deze manier bezien biedt alleen het socialisme de volledige weg naar vrouwenbevrijding.

Niet alleen keren socialistische regeringen en staten alle bestaande wetgevingen ondersteboven:

socialisme legt ook de economische basis voor echte bevrijding. Dit wordt bewerkstelligd door het vrijmaken van vrouwen van wat hen aan het huis bindt: de last van het grootbrengen van kinderen en het huishoudelijk werk. Deze altijd aan vrouwen toegewezen taken in klassen-samenlevingen weerhouden vrouwen ervan volledig deel te nemen aan het economische, sociale, politieke en culturele leven.

Door het socialiseren en kollektiveren van deze functies, kunnen vrouwen worden bevrijd uit de eenheid van het kerngezin. Verantwoordelijkheden kunnen worden gedeeld, niet alleen met mannen, maar met een gehele gemeenschap.

Niemand erkent dit meer dan de leiders van de socialistische revoluties. In "A Great Beginning," geschreven in 1919, schreeft V.I. Lenin: "op dit terrein heeft geen enkele democratische partij in de wereld, zelfs niet in de meest vooruitstrevende burgerlijke republiek in decennia een honderdste deel bereikt van hetgeen we in ons eerste jaar aan de macht verrichtten."

"Niettegenstaande al de wetten aangaande vrouwenemancipatie is ze nog steeds een binnenlandse slaaf, omdat het kleine huishouden haar verplettert, wurgt, afstompt en haar degradeert, haar ketent aan de keuken- en crèche, terwijl ze haar arbeid verspilt aan een onproductieve, kleine, zenuwslopende en ondermijnende sleur. De echte emancipatie van vrouwen, het echte communisme, zal alleen beginnen waar en wanneer een volledige strijd begint (onder leiding van het naar de staatsmacht strevende proletariaat) tegen het instituut van het kleine huishouden, of liever gezegd bij de aanvang van de omzetting daarvan in een grootschalige socialistische economie."